

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710561920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Den Anden svarer: Feilskudt, kjære Pleil!
Et Mønster paa Moral hun just skal være.
Man veed, at hun et Cruelfix skal bære,
For hvilket tro hun skrifter sine Feil,
Naar hun i Aftenstunden for sit Spoil
Sin Klædning lægger af, i Tugt og Ære.
Deraf man sluttet har, hun er catholsk,
Andægtig, ærbar og lidt melankolsk.

Hvorfra hun skriver sig, nok Ingen veed:
Om fra Italien, Tydskland eller Polen.
Smuk er hun, hverken mager eller fed,
Og hendes Tact og Smag os viser Kjolen.
Hvad Navnet angaaer — sæt Dem ned paa Stolen,
Saa skal jeg ogsaa her gi'e Dem Besked.
Hun kalder sig — nu gjæt! — Mamsel Dione,
Det har jeg, som det Andet, fra min Kone.

Tys, tys der raabes, og paa Toners Vinge
Orchestret tordnende nu stormer frem:
Med Bassens Strenge sig Fiolens svinge,
Oboen, Fløiten lyder mellem dem;
Bratsch, Harper, Clarinetter, Cymbler klinge,
Basunen falder ind med Fynd og Klem,
Allegro først, saa forte, saa fortissimo —
Andante nu — nu piano, pianissimo.

Op flyver Tæppet — Scenen, som er tom,
En Marmorbal fremstiller, sølesmykket;
Halv er den lys, og halv er den beskygget,
Og frit og luftigt er det store Rum.
Men hele Publicumet, sammenrykket
Og sammenstuvel, dreier Blikket om
Mod Scenens Baggrund, hvor Miraklet ventes,
Der frem nu ved Musikens Toner beates.

Hun træder ind, Dione, min Heltinde —
Fra Døren frygtsom hun og sagte gaaer,
Saa løber hun saa let som Vaarens Vind
Hen over Scenen, til hun stille staaer.
Hun Panden løfter — klare Øine skinne;
Hun hilser — hendes lange, mørke Haar
I snoede Løkker ned fra Issen ruller
Omkring den fine Hals, den runde Skulder.